

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania
instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu
oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie innych ustaw
(druk nr 227)

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa dokonuje nowelizacji: ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (zwanej dalej "ustawą o ofercie publicznej"), ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych oraz ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach.

Zasadniczym celem nowelizacji jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/25/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia;
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE;
- 3) dyrektywy Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiającej szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym.

Ponadto ustawodawca doprecyzowuje niektóre przepisy, które nasuwały wątpliwości interpretacyjne, bądź też nie do końca prawidłowo wdrażały przepisy wspólnotowe, a także eliminuje luki w systemie prawnym. Ustawa nowelizująca harmonizuje również ustawę o ofercie publicznej z innymi ustawami regulującymi, ogólnie rzecz ujmując, zasady obrotu papierami wartościowymi.

W zakresie ustawy o ofercie publicznej ustawodawca w szczególności:

- 1) uzupełnia zakres przedmiotowy ustawy o zasady i warunki prowadzenia subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych (jako czynności związanych z ofertą publiczną);
- 2) definiuje albo doprecyzowuje niektóre pojęcia m.in.: "instytucja kredytowa", "pośrednie nabycie akcji", "państwo macierzyste", "wprowadzający", "spółka publiczna", "publiczna oferta papierów wartościowych", czy też "dni sesyjne";
- 3) dokonuje zmian w ramach przepisów dotyczących postępowania z dokumentami informacyjnymi związanymi z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym, w tym w zakresie zagadnień związanych z wymogami dotyczącymi dokumentów emisyjnych (prospektu emisyjnego, memorandum informacyjnego i innych dokumentów informacyjnych);
- 4) zmienia przepisy dotyczące zadań nadzorczych wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego (zwaną dalej "Komisją");
- 5) wskazuje jednoznacznie, kto ponosi odpowiedzialność za prawdziwość, rzetelność i kompletność informacji zamieszczonych w prospekcie emisyjnym oraz w warunkach obrotu;
- 6) przyjmuje zasadę, że stroną postępowania wszczętego na wniosek o zatwierdzenie prospektu emisyjnego może być wyłącznie emitent lub wprowadzający;
- 7) zwalnia z obowiązkowego pośrednictwa firmy inwestycyjnej przy ubieganiu się o zatwierdzenie prospektu emisyjnego, w przypadkach określonych w ustawie;
- 8) przyjmuje zasadę, że dokument rejestracyjny może mieć wielokrotne zastosowanie w terminie jego ważności;
- 9) określa procedurę stwierdzania równoważności pod względem formy i treści informacji zawartych w memorandum informacyjnym z informacjami wymaganymi w prospekcie emisyjnym oraz procedurę sporządzania aneksu do memorandum;
- 10) uznaje zamieszczenie prospektu emisyjnego na stronie internetowej organu nadzoru państwa macierzystego emitenta za jego publiczne udostępnienie;
- 11) określa na nowo termin ważności prospektu emisyjnego i dokumentu rejestracji;

- 12) doprecyzowuje przepisy dotyczące uchylania się od skutków prawnych zapisu;
- 13) wskazuje języki właściwe do wykonywania obowiązków informacyjnych przez emitentów, dla których Polska jest państwem przyjmującym;
- 14) formułuje przepisy dotyczące publicznej dostępności rocznych i półrocznych informacji okresowych;
- 15) dokonuje zmian w zakresie przepisów dotyczących ujawniania stanu posiadania znacznych pakietów akcji spółek publicznych;
- 16) wskazuje jednoznacznie, że obowiązek ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji w sytuacji przekroczenia progu 33% lub 66 % ogólnej liczby głosów powstaje również w przypadku objęcia akcji w ofercie prywatnej;
- 17) rozszerza katalog przypadków, w których powstaje możliwość ubiegania się o zmianę ceny ogłaszanej w wezwaniu, jednocześnie zapewniając utrzymanie ceny na poziomie nie niższym niż wartość godziwa akcji;
- 18) przewiduje, że prawo dokonania przymusowego wykupu pozostałych akcji może zostać zrealizowane jedynie w okresie 3 miesięcy od osiągnięcia lub przekroczenia progu 90% ogólnej liczby głosów w spółce;
- 19) wprowadza uregulowania, które pozwolą ustalić właściwe do spraw nadzoru: prawo i organ, w sytuacji gdy papiery wartościowe spółki dopuszczone są do obrotu w więcej niż jednym państwie członkowskim;
- 20) precyzuje zasady odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przez udostępnienie do publicznej wiadomości nierzetelnej, nieprawdziwej lub niekompletnej informacji lub przemilczenie informacji;
- 21) porządkuje i uściśla przepisy karne;
- 22) wydłuża z 3 do 7 lat okres przejściowy, w którym sporządzanie, zatwierdzanie oraz udostępnianie do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego nie jest wymagane w przypadku ofert publicznych spełniających warunki określone w zmienianym przepisie, prowadzonych przez Skarb Państwa w procesie prywatyzacji dokonywanym na podstawie odrębnych przepisów.

Zmiana w ustawie – Kodeks postępowania cywilnego zmierza do wyłączenia obowiązku sporządzania, zatwierdzania przez Komisję oraz udostępniania do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego w związku z ofertą publiczną sprzedaży papierów wartościowych przeprowadzaną w postępowaniu egzekucyjnym, a także zniesienia przymusu pośrednictwa firmy inwestycyjnej w przeprowadzaniu takiej oferty oraz obowiązku wpisu do ewidencji papierów wartościowych.

Nowelizacja ustawy – Kodeks spółek handlowych zmierza m.in. do utrudnienia przejmowania spółek publicznych bez udziału rozproszonego akcjonariatu oraz wprowadzenia elastyczności w określaniu jednego z parametrów emisji akcji, jakim jest liczba akcji, w przypadku spółki dokonującej oferty publicznej na podstawie prospektu emisyjnego lub memorandum informacyjnego.

Natomiast zmiana w ustawie o obligacjach ma na celu zliberalizowanie obowiązków sprawozdawczych dla emitentów obligacji kierowanych do obrotu na rynku prywatnym.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 45 lit. b, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. (uwaga szczegółowa dotycząca przepisu o wejściu w życie zawarta jest w pkt 15 części III opinii).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 20. posiedzeniu w dniu 25 lipca 2008 r. w oparciu o projekt rządowy (druk sejmowy nr 63) i autopoprawkę Rządu do tego projektu (druk sejmowy nr 63 – A). W trakcie prac w Sejmie przyjęto m.in. rozwiązanie zawarte w art. 1 pkt 28 wprowadzające obligatoryjność przekazywania Komisji, jeżeli przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są papiery wartościowe emitenta z siedzibą w państwie członkowskim, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, tłumaczenia zatwierdzonego prospektu emisyjnego na język polski bez względu na to, czy prospekt ten jest jednocześnie tłumaczony na język angielski. W opinii Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej rozwiązanie to jest niezgodne z prawem wspólnotowym (opinia Urzędu dołączona do dodatkowego sprawozdania Komisji Finansów Publicznych, druk sejmowy nr 770 – A). Podobny zarzut Urząd podniósł w odniesieniu do zmiany w art. 1 pkt 89, wydłużającej z 3 do 7 lat okres przejściowy, o którym mowa w art. 129 ustawy o ofercie publicznej (opinia Urzędu dołączona do sprawozdania Komisji Finansów Publicznych, druk sejmowy nr 770). W tym ostatnim przypadku wydaje się, że Urząd zmienił zdanie, ponieważ zmiana art. 129 ustawy o ofercie publicznej w tym kształcie została zaproponowana przez Rząd w autopoprawce do projektu ustawy (pkt 1 lit. zs), do której to Urząd nie zgłosił zastrzeżeń. Ponadto Urząd zgłosił zastrzeżenia do sposobu określenia progów procentowych w nowelizowanym art. 69 ustawy o ofercie publicznej (opinia Urzędu dołączona do projektu ustawy, druk sejmowy nr 63).

III. Uwagi szczegółowe

1) art. 1 pkt 1 – zmiana ta nowelizuje odnośnik (przypis) nr 1 do ustawy o ofercie publicznej. Mając na względzie, że odnośnik i jego treść nie są fragmentem aktu normatywnego (pełnią funkcję informacyjną), przyjęto w technice legislacyjnej zasadę, że treść odnośnika nie podlega nowelizacji. Jeżeli zachodzi taka potrzeba należy dodać nowy odnośnik zawierający dodatkową informację. Zasada ta znalazła odzwierciedlenie w §163 Zasad techniki prawodawczej (zwanych dalej "ZTP"). Paragraf ten stanowi wprowadzenie do przepisu, ale zgodnie z poglądami doktryny należy go odnieść również do odnośnika do tytułu aktu normatywnego (*zob. Zasady techniki prawodawczej – Komentarz do rozporządzenia, pod red. J. Warylewskiego, Warszawa 2003, s. 519*). Mając na względzie powyższą uwagę należałoby rozważyć zastosowanie w opiniowanej ustawie techniki analogicznej jaką posłużono się w rozpatrywanych równolegle: ustawie o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw oraz ustawie o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy - Prawo bankowe oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, a więc sformułować stosowny odnośnik w ustawie nowelizującej;

2) art. 1 pkt 9 lit. b – w związku z dodaniem do ustawy o ofercie publicznej art. 4a, który określa w jaki sposób należy rozumieć kwotę wyrażoną w euro, a także zmianami dokonywanymi w ustawie z związku z tym przepisem ogólnym, nasuwa się wątpliwość, dlaczego ustawodawca nowelizując art. 8 ust. 3 nie zmienił pkt 3 w tym ustępie. Przepis ten stanowi, że jednym z warunków uznania przedsiębiorcy za małego lub średniego jest, aby jego przychody netto ze sprzedaży nie przekraczały równowartości w złotych 50.000.000 euro, ustalonej w sposób określony w art. 8 ust. 3 pkt 2. Mając na uwadze cel dodania art. 4a oraz fakt, że ustawodawca znowelizował pkt 2 w ust. 3, wydaje się konieczne znowelizowanie również pkt 3. Sposób ustalenia równowartości w złotych kwoty euro określony będzie bowiem nie w art. 8 ust. 3 pkt 2, ale właśnie w art. 4a. Ponadto wskazane jest zapewnienie spójności terminologicznej w ramach ust. 3.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 9 w lit. b:

a) w zdaniu wstępnym wyrazy "otrzymuje brzmienie" zastępuje się wyrazami "i 3 otrzymują brzmienie",

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

"3) przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają 50.000.000 euro.";

- 3) art. 1 pkt 14, art. 18 ust. 1 pkt 3 – nowelizowany przepis stanowi, że Komisja będzie mogła zastosować środki, o których mowa w art. 16 lub art. 17, także w przypadku gdy z treści dokumentów lub informacji, składanych do Komisji lub przekazywanych do wiadomości publicznej wynika, że działalność emitenta była lub jest prowadzona z rażącym naruszeniem przepisów prawa, które to naruszenie **po ujawnieniu** może mieć istotny wpływ na ocenę papierów wartościowych emitenta lub też w świetle przepisów prawa może prowadzić do ustania bytu prawnego lub upadłości emitenta. W związku z brzmieniem tego przepisu nasuwa się wątpliwość, dlaczego stanowi on o ewentualnym wpływie naruszenia przepisów na ocenę papierów wartościowych po jego ujawnieniu. Jak się wydaje, sam fakt złożenia dokumentów lub informacji do Komisji lub przekazania ich do publicznej wiadomości przesądza o ujawnieniu naruszenia. Ponadto przepis ten nasuwa pytanie, co należy rozumieć przez nieujawnione naruszenie i czy takie naruszenie nie może mieć istotnego wpływu na ocenę papierów wartościowych.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 14, w art. 18 w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy "po ujawnieniu";

- 4) art. 1 pkt 16 lit. a, art. 21 ust. 2 pkt 1 – w przepisie tym mowa jest, że emitent lub wprowadzający jest obowiązany sporządzić prospekt emisyjny, będący prospektem emisyjnym podstawowym, w przypadku oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym lub **wariantów**, tożsamy co do charakteru inkorporowanych w nich praw, emitowanych w ramach programów emisji. Jak się wydaje w przepisie tym powinna być mowa o "warrantach subskrypcyjnych, tożsamy co do charakteru inkorporowanych w nich praw", a nie o "wariantach tożsamy co do charakteru inkorporowanych w nich praw". Mając na uwadze poprawność terminologii, którą posługuje się ustawodawca należałoby wprowadzić niżej zaproponowaną poprawkę.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 pkt 16 w lit. a, w ust. 2 w pkt 1 wyraz "wariantów" zastępuje się wyrazami "warrantów subskrypcyjnych";

- 5) art. 1 pkt 29, art. 38 ust. 3 – w przepisie tym odsyła się do przesłanek, o których mowa "w art. 7 ust. 3 pkt 1-3 lub 4". W związku ze sposobem sformułowania odesłania, nasuwa się wątpliwość, czy ustawodawca odsyła do art. 7 ust. 3 pkt 1-4, czy też art. 7 ust. 3 pkt 1-

3 i ust. 4. Analiza art. 7 oraz art. 39 ust. 3 i art. 42 ust. 5 prowadzi do wniosku, że ustawodawca zamierzał odesłać w omawianym przepisie do art. 7 ust. 3 pkt 1-4. Formułowanie odesłań w sposób precyzyjny jest jednym z warunków poprawnego stosowania tego środka techniki prawodawczej, a tym samym zapewnienia poprawności legislacyjnej aktu (w tym jego komunikatywności w aspekcie wyszukiwawczym i interpretacyjnym).

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 29, w art. 38 w ust. 3 wyrazy "w art. 7 ust. 3 pkt 1-3 lub 4" zastępuje się wyrazami "w art. 7 ust. 3 pkt 1-4";
- 6) art. 1 pkt 30 , art. 38a ust. 2 – przepis ten stanowi, że przekazanie przez emitenta lub wprowadzającego aneksu do memorandum informacyjnego do Komisji powinno nastąpić **niezwłocznie po powzięciu wiadomości o błędach w jego treści lub znaczących czynnikach, które uzasadniają jego przekazanie, lub po powzięciu o nich wiadomości**, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych. Analizując ten przepis dochodzi się do wniosku, że przekazanie aneksu powinno nastąpić niezwłocznie po powzięciu wiadomości o błędach (...) lub czynnikach (...) lub po powzięciu wiadomości o błędach lub czynnikach. W związku z tym, wydaje się bezcelowe (z logicznego i językowego punktu widzenia) dwukrotne wskazywanie w przepisie, że przekazanie aneksu musi nastąpić niezwłocznie po powzięciu wskazanych w tym przepisie wiadomości. Analogiczna uwaga dotyczy dodawanego art. 42a ust. 2 (art. 1 pkt 34) oraz nowelizowanego art. 51 ust. 2 (art. 1 pkt 42).

Propozycja poprawki :

- w art. 1:
    - a) w pkt 30, w art. 38a w ust. 2,
    - b) w pkt 34, w art. 42a w ust. 2,
    - c) w pkt 42, w art. 51 w ust. 2
  - skreśla się wyrazy ", lub po powzięciu o nich wiadomości";
- 7) art. 1 pkt 45 lit. b, art. 53 ust. 7 – przepis ten odsyła do ust. 5 pkt 1 i 2 w art. 53. W pkt 1 i 2 mowa jest o różnych decyzjach - decyzjach dotyczących różnych środków prawnych. Dlatego też, mając na względzie precyzję przepisu należałoby w odesłaniu koniunkcję zastąpić alternatywą, tj. sformułować odesłanie analogicznie, jak to uczyniono w art. 19a.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 45 w lit. b, w ust. 7 wyrazy "ust. 5 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 5 pkt 1 lub 2";
- 8) art. 1 pkt 73 lit. a tiret czwarte, art. 87 ust. 1 pkt 5 – przepis ten przewiduje, że z zastrzeżeniem sformułowanych w ustawie wyjątków, obowiązki wynikające z przepisów rozdziału 4 ustawy spoczywają również łącznie na wszystkich podmiotach, które łączą pisemne lub ustne porozumienie dotyczące nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu lub **prowadzenie** trwałej polityki wobec spółki, chociażby tylko jeden z tych podmiotów podjął lub zamierzał podjąć czynności powodujące powstanie tych obowiązków. W związku z tym przepisem nasuwa się pytanie, czy wolą ustawodawcy jest, aby podmioty, o których mowa w tym przepisie, łączyło prowadzenie trwałej polityki wobec spółki, czy też porozumienie dotyczące prowadzenia trwałej polityki wobec spółki. Jeżeli zgodny z wolą ustawodawcy jest ten drugi sposób rozumienia przepisu, należałoby wprowadzić stosowną poprawkę zastępującą wyraz "prowadzenie" wyrazem "prowadzenia";
- 9) art. 1 pkt 76 lit. c, art. 89 ust. 2b – w dodawanym ust. 2b ustawodawca wskazuje, że w przypadku nabycia lub objęcia akcji spółki publicznej z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 77 ust. 4 pkt 1 lub 3 albo art. 88a, podmiot, który nabył lub objął akcje, oraz podmioty od niego zależne nie mogą wykonywać prawa głosu z tych akcji. Analizując art. 77 ust. 4 pkt 1 należy stwierdzić, że nie formułuje on zakazu, ale warunek nabywania akcji spółki w okresie między dokonaniem zawiadomienia, o którym mowa w art. 77 ust. 2, a zakończeniem wezwania. Oznacza to, że treść omawianego przepisu jest nieprecyzyjna, poprzez wskazanie innej niż rzeczywista treści art. 77 ust. 4 pkt 1. Mając na względzie konieczność zapewnienia dostatecznej precyzji języka prawnego należałoby rozważyć wprowadzenie niżej zaproponowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 76 w lit. c, w ust. 2b wyrazy "art. 77 ust. 4 pkt 1 lub 3 albo art. 88a" zastępuje się wyrazami "art. 77 ust. 4 pkt 3 albo art. 88a, albo niezgodnie z art. 77 ust. 4 pkt 1";

10) art. 1 pkt 84 lit. c, art. 98 ust. 9 – w zmianie tej zastosowano technikę polegającą na nadaniu nowego brzmienia m.in. ust. 9 w art. 98. Problem polega na tym, że aktualnie obowiązujący art. 98 ma tylko 8 ustępów. Wobec tego błędem jest nadawanie nowego brzmienia przepisowi, którego w systemie prawnym nie ma (nie można znowelizować czegoś czego nie ma). Mając na uwadze powyższe argumenty, należałoby w art. 1 pkt 84 ustawy nowelizującej zastosować technikę polegającą na dodaniu nowego ustępu w art. 98. Zaproponowana poniżej poprawka oddaje istotę zmian dokonywanych przez ustawodawcę.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 84:

a) w lit. c:

- w zdaniu wstępnym wyrazy "ust. 5-9" zastępuje się wyrazami "ust. 5-8",
- skreśla się ust. 9,

b) w lit. c na końcu średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

"d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

"9. Podmioty, o których mowa w ust. 1, 2 i 5-8, powinny przy wykonywaniu swoich obowiązków dołożyć staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności.";

11) art. 1 pkt 85 lit. c, art. 99 ust. 2a – art. 99 jest przepisem karnym, w związku z tym do jego redakcji znajdują zastosowanie przepisy rozdziału 9 ZTP. W przepisie § 78 ust. 1 i 2 ZTP sformułowano reguły odnoszące się do stosowania odesłań w zakresie sankcji karnej w przepisach karnych. Zasadą jest, że w przepisie karnym sankcję karną określa się bez odsyłania do innych przepisów karnych. Wyjątkowo Zasady techniki prawodawczej dopuszczają stosowanie odesłania. Można z niego skorzystać jednak wyłącznie w przepisach bezpośrednio po sobie następujących, przy użyciu w drugim przepisie zwrotu: "tej samej karze podlega, kto...". W analizowanym przepisie art. 99 ust. 2a odsyła – formalnie rzecz biorąc – do przepisu ust. 2, który już zawiera odesłanie do ust. 1. W związku z tym, czyniąc zadość ZTP, należałoby w przepisie ust. 2a powtórzyć sankcję określona w ust. 1 tego artykułu.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 85 w lit. b, w ust. 2a wyrazy "Tej samej karze podlega, kto" zastępuje się wyrazem "Kto" oraz po wyrazach "osobowości prawnej" dodaje się wyrazy "podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie";

- 12) art. 4 – mając na uwadze, że ustawa o obligacjach została uchwalona wcześniej (29 czerwca 1995 r.), aniżeli ustawa – Kodeks spółek handlowych (15 września 2000 r.) nasuwa się pytanie, dlaczego w systematyce aktu zmiana ustawy o obligacjach została umieszczona po zmianach w ustawie – Kodeks spółek handlowych, innymi słowy dlaczego w zakresie art. 2-4 nie zastosowano kryterium chronologicznego? Jeżeli rezygnacja z tego kryterium nie jest uzasadniona merytorycznie, należałoby przepisy art. 3 i art. 4 umieścić w ustawie stosując to kryterium (ewentualna poprawka polegałaby na oznaczeniu art. 3 jako art. 4, a art. 4 jako art. 3);

- 13) art. 7 – przepis ten przewiduje, że podmiot wskazany jako agencja informacyjna w dniu wejścia w życie ustawy zachowa swoje uprawnienia. Jednocześnie podmiot ten, jak wynika ze zdania drugiego w art. 7, nie będzie musiał spełniać kryteriów, które zostaną określone przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. W związku z tym przepisem nasuwa się pytanie, dlaczego w przypadku agencji informacyjnej, o której mowa w art. 7 wyłączono stosowanie art. 58 ust. 1 oraz czy dla adresata normy zawartej w wyłączonym przepisie (emitenta) będzie dostatecznie jasny cel, który przyświecał ustawodawcy przy formułowaniu art. 7. Ponadto, wątpliwość dotyczy również możliwości pozbawienia podmiotu, o którym mowa w art. 7, statusu agencji informacyjnej, a w szczególności, czy wolą ustawodawcy jest, aby podmiot ten posiadał taki status bezterminowo, bez względu na to czy będzie w realizował zadania na niego nałożone właściwie.

- 14) art. 8 - przepis ten przewiduje czasowe utrzymanie w mocy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1-3, tj. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 października 2005 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd ewidencji instrumentów finansowych. Analizując podstawę prawną wydania tego rozporządzenia (zostało one wydane na podstawie art. 10 ust. 7) oraz biorąc pod uwagę, że w dotychczas obowiązującym przepisie upoważniającym

zawartym w art. 10 ust. 7 są tylko 3 punkty, należałoby uściślić omawiany przepis przejściowy wskazując jednoznacznie przepis będący podstawą wydania utrzymywanych przepisów wykonawczych. Przepis w brzmieniu uchwalonym przez Sejm mógłby bowiem sugerować, że na podstawie art. 10 ust. 7 wydano więcej niż jedno rozporządzenie.

Propozycja poprawki:

- w art. 8 skreśla się wyrazy "pkt 1-3";

15) art. 9 – w przepisie o wejściu w życie przewidziano dłuższe *vacatio legis* dla zmiany zawartej w art. 1 pkt 45 lit. b. Analizując uzasadnienie do projektu ustawy pod kątem przepisu o wejściu w życie należy stwierdzić, że uchwalona ustawa nie odzwierciedla założeń zawartych w uzasadnieniu. Z dokumentu tego wynika bowiem, że przesunięcie wejścia w życie jednego przepisu wynika z konieczności *"podjęcia działań organizacyjnych, koniecznych do podjęcia i prawidłowego wypełniania przez Komisję Nadzoru Finansowego przewidzianych w tym przepisie zadań, polegających na gromadzeniu informacji, o których mowa w tym przepisie, oraz zapewnieniu powszechnego i stałego dostępu do tych informacji, przy uwzględnieniu konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa informacji oraz pewności źródła informacji"*. Zadania w tym zakresie przewiduje dodawany art. 56 ust. 1a (art. 1 pkt 48 lit. b). Natomiast przepis art. 1 pkt 45 lit. b, dokonuje zmiany w art. 53 ust. 7, który umożliwi Komisji, na wniosek lub z urzędu, uchylenie decyzji, o których mowa w art. 53 ust. 5 pkt 1 lub 2. Zakładając zgodność woli ustawodawcy z uzasadnieniem do projektu ustawy, należałoby uchwalić niżej zaproponowaną poprawkę. Jeżeli jednak wola ustawodawcy jest inna, nasuwa się pytanie dlaczego konsekwentnie nie opóźnił on wejścia w życie art. 1 pkt 15 dotyczącego dodawanego art. 19a, który ma treść analogiczną do nowelizowanego art. 53 ust. 7.

Propozycja poprawki:

- w art. 9 wyrazy "pkt 45 lit. b" zastępuje się wyrazami "pkt 48 lit. b".

Jakub Zabielski

Starszy legislator